

ПРИМЕНА АМНЕСТИЈЕ И УСЛОВНИ ОТПУСТ

„Ако је осуђени услед амнестије ослобођен извршења дела казне затвора, онда се и тај део казне узима у обир при утврђивању да ли осуђени испуњава услове за пуштање на условни отпуст из члана 46. КЗ, односно да ли је издржао две трећине казне затвора“.

Из образложења:

Дајући у образложењу побијаног решења разлоге за свој закључак првостепени суд између осталог наводи да је приликом одлучивања о молби осуђеног за пуштање на условни отпуст имао у виду да је осуђени ослобођен од извршења 25% казне затвора и то у трајању од 2 (две) године решењем Вишег суда у Београду К.бр. 4005/11 – Кв.бр. 4697/12 од 22.11.2012. године, а која је правоснажна 05.12.2012. године, те да је са ослобођењем од казне затвора у трајању од 2 (две) године осуђени издржао 2/3 тако умањене казне, али према мишљењу првостепеног суда наведено није утицало на другачију одлуку јер осуђени није издржао 2/3 казне затвора у складу са одредбом члана 46 Кривичног законика, већ је од напред наведеног дела казне ослобођен.

Међутим, изјављеном жалбом се основано указује да је првостепени суд доносећи побијано решење дао нејасне разлоге због којих сматра да на страни осуђеног није испуњен формални услов за пуштање на условни отпуст, односно нису наведени јасни разлози због којих је првостепени суд приликом одлучивања узео у обзир казну затвора у трајању од 8 (осам) година, на коју је осуђени Милош Шакотић осуђен пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 4005/11, Кв.бр. 369/11 од 28.03.2011. године а која је правоснажна 22.04.2011. године, имајући у виду да наведена казна више не егзистира доношењем решења Вишег суда у Београду К.бр. 4005/11, Кв.бр. 4697/12 од 22.11.2012. године којим је осуђени ослобођен од извршења 25% казне затвора. Поред тога, овај суд такође налази да је одредбом члана 46 Кривичног законика између осталог прописано да ће суд условно отпустити осуђеног који је издржао 2/3 казне затвора, **а не 2/3 изречене казне затвора**, што би евентуално ишло у прилог става првостепеног суда. У прилог наведеном иде и то што законодавац приликом доношења закона о амнестији („Службени гласник РС“ бр. 107/2012 од 09.11.2012. године) није изричито прописао да ослобођење осуђених од извршења дела казне затвора на коју су осуђени неће утицати на испуњеност формалног услова за њихово пуштање на условни отпуст, односно да ће исти за испуњење наведеног услова морати да издржи 2/3 казне затвора не рачунајући умањење казне до кога је дошло на основу Закона о амнестији.

(Решење Вишег суда у Београду К.бр. 4005/11, Кв.бр. 14/13 од 29. јануара 2013. године и решење Апелационог суда у Београду Кж-2 698/13 од 26. фебруара 2013. године)

*Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*